

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลสันติเวียงชัย

ว่าເກອວເວີຍງ່າຍ ລັງຫວັດເຊີຍງາຍ

แบบสำรวจมรดกภูมิปัญญาท้องถิ่น ประจำปี ๒๕๖๕

เทศบาลตำบลสิริเวียงชัย อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย

๑. ชื่อข้อมูล เทามีดังหลัง

๒. ลักษณะ วรรณกรรมพื้นบ้านและภาษา
 ศิลปะการแสดง
 แนวปฏิบัติทางสังคมพิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล
 อาหาร/ความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล
 งานช่างฝีมือดั้งเดิม
 การละเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปกรรมต่อสู้ป้องกันตัว

๓. รายละเอียดข้อมูล

๓.๑) ประวัติความเป็นมาของข้อมูล

เดิมดั้นตระกูล สร้อยแก้ว เป็นชาวจังหวัดลำปาง ได้ทำการค้าขาย และรับจ้างทำเกรียนตั้งแต่ จังหวัดลำปาง ขึ้นมาทางเหนือ เข้าจังหวัดเชียงราย ได้ตั้งถิ่นฐานอาศัยอยู่ที่อำเภอเวียงชัย รับจ้างทำเกรียน ต่อมาวันเวลาเปลี่ยนไป ความนิยมของการใช้เกรียนเริ่มน้อยลง เนื่องจากมีรถเข้ามาแทน ทางหัวดั้นตระกูล สร้อยแก้ว จึงได้เปลี่ยนอาชีพมาดัดแปลงการทำเกรียน จนสืบทอดงานฝีมือตีมีดมาจนถึงปัจจุบัน

๓.๒) ขั้นตอน/วิธีการ/ดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูล

๑. ตัดเหล็กให้ได้ขนาดตามความต้องการ
๒. เผาไฟให้แดงแล้วนำออกมายกจากเตา เพื่อขึ้นรูปมีด เมื่อได้รูปมีดตามต้องการแล้ว นำเอาเข้าเตาเผาไฟอีกครั้งหนึ่ง แล้วใช้คนตีด้วยค้อนให้ได้ตามความต้องการ
๓. เมื่อช้ำได้รูปมีดแล้ว ทิ้งไว้ให้เย็น แล้วใช้ค้อนตีจนเนื้อเหล็กเรียบเป็นมัน เพื่อให้เนื้อเหล็ก เที่ยวน้ำ คุมบาง ตัวมีดตรง
๔. นำมีดที่ได้มานั่งด้วยตะไบ เพื่อให้ได้รูปเล่มสวยงามขึ้น
๕. เมื่อแห้งด้วยตะไบได้รูปแล้ว นำมาขูดคมให้บางโดยใช้เหล็กขูด เพื่อทำให้ตัวมีดขาวและบาง
๖. เมื่อขูดได้คมบางพอสมควรแล้ว ใช้ตะไบหยาบและตะไบลจะอุดโสกตามตัวมีด เพื่อให้ตัวมีด ขาวเรียบร้อย และคมจะบางยิ่งขึ้น
๗. เมื่อโสกเรียบร้อยแล้ว นำมาราบคม โดยใช้ตะไบลจะอุดพานขาวของคมมีดเพื่อให้คมมีด บางเฉียบ
๘. เมื่อพานคมแล้วก็นำมาขูบ “การขูบ” เป็นเรื่องสำคัญมาก ซ่างต้องมีความชำนาญเป็นพิเศษ โดยนำมีดเข้าเผาไฟในเตาจนร้อนแรงตามความต้องการ แล้วขูบกับน้ำคมของมีดจะกล้าแข็งไม่อ่อนและไม่บ่บัน
๙. เมื่อขูบแล้วนำมาราบหรือลับ โดยใช้หินทรายและหินลจะอุดให้คมได้ที่ สมัยนี้ใช้หินหาก เพชร
๑๐. เมื่อผ่านหรือลับคมได้ที่แล้วจึงนำมาเข้าด้านมีด แล้วใช้น้ำมันทาตัวมีดเพื่อกันสนิม เป็นเสร็จ สิ้นขั้นตอนการทำมีด

๔. ชื่อผู้ที่ถือปฏิบัติและผู้สืบทอด

๔.๑ ผู้ที่ถือปฏิบัติ

ชื่อ นายสุรัตน์ สร่องแก้ว

วัน เดือน ปีเกิด ๓๓ ตุลาคม ๒๕๐๕

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๑๒๕ หมู่ที่ ๖ ตำบลเวียงชัย อdle เวียงชัย จังหวัดเชียงราย
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๙ - ๒๖๕๖๗๕๐

๔.๒ ผู้สืบทอด

ชื่อ นายชิงชัย สร้อยแก้ว

วัน เดือน ปีเกิด ๑๖ เมษายน ๒๕๒๓

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๑๒๕ หมู่ที่ ๖ ตำบลเวียงชัย อdle เวียงชัย จังหวัดเชียงราย
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๐ - ๗๙๒๔๗๗๑๕

๕. สถานะการคงอยู่ ปฏิบัติอย่างแพร่หลาย เสียงต่อการสูญหาย ไม่มีปฏิบัติแล้ว

๖. รูปภาพภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม/กิจกรรมทางภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

แบบสำรวจมรดกภูมิปัญญาท้องถิ่น ประจำปี ๒๕๖๕

เทศบาลตำบลสิริเวียงชัย อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย

๑. ชื่อข้อมูล ปลาส้ม “สองพี่น้อง มั่งมี”

๒. ลักษณะ วรรณกรรมพื้นบ้านและภาษา
 ศิลปะการแสดง
 แนวปฏิบัติทางสังคมพิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล
 อาหาร/ความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล
 งานช่างฝีมือดั้งเดิม
 การละเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปกรรมต่อสืบป้องกันตัว

๓. รายละเอียดข้อมูล

๓.๑) ประวัติความเป็นมาของข้อมูล

หนองหลวง" เป็นอ่างเก็บน้ำตามธรรมชาติที่มีความสวยงามและมีขนาดที่ใหญ่ที่สุดของจังหวัดเชียงรายมีพื้นที่ประมาณ ๘๐๐๐ ไร่ ตั้งอยู่ในพื้นที่ ๓ ตำบล ๒ อำเภอ คือ ตำบลเวียงชัย อำเภอเวียงชัย จำนวนกว่า ๑,๐๐๐ ไร่ ตำบลดอนศิลา อำเภอเวียงชัย จำนวนกว่า ๑,๐๐๐ ไร่ และตำบลห้วยสัก อำเภอเมืองเชียงราย จำนวนกว่า ๖,๐๐๐ ไร่ ทั้งนี้ บริเวณรอบปากอ่างเก็บน้ำหนองหลวงเชียงราย มีเกาะปรากรอยู่ทั้งหมด คือ เกาะแม่หม้าย เกาะดงมะเฟือง เกาะสันป่าเป้า เกาะสันกลาง เกาะทองกวาว เกาะใหม่เย็น(เกาะแม่หยิบ) เกาะขันุน และเกาะไผ่เหมย ทำให้หนองหลวงมีความสวยงามของธรรมชาติอย่างมาก ทางอำเภอเวียงชัย จึงพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ผู้ที่มาเยือนหนองหลวง ท่านจะได้ชมทิวทัศน์ของระบบนิเวศ ที่สวยงาม สวนสาธารณะแหล่งพักผ่อนหย่อนใจรอบ ๆ อ่างเก็บน้ำ และที่น่าสนใจมากไปกว่านั้นท่านจะได้พบกับวิถีชีวิตริมน้ำบ้านที่ทำมาหากินกับแหล่งน้ำ การล่าสัตว์น้ำ หาปลา และการแปรรูปปลาจากหนองหลวงเพื่อนำมาทำเป็นผลิตภัณฑ์อาหาร แสนอร่อย หลากหลายชนิด ซึ่งหากใครได้ลิ้มลอง ทุกคนต้องติดใจโดยเฉพาะปลาส้ม ผลิตภัณฑ์แสนอร่อยจากปลา ที่ถูกยกย่องว่าเป็นปลาส้มของหนองหลวง ที่ครัว ได้มาเยือน ต้องได้ชื่อ ต้องได้ชิม ปลาส้มหนองหลวง ของประจำอำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย

ชาวบ้านบ้านหนองหลวง หมู่ ๑๖ ต.เวียงชัย อ.เวียงชัย จ.เชียงราย รู้จักการทำปลาส้มมาตั้งแต่สมัยปุย่าตากาย จากประสบการณ์ที่สืบทอดกันมาอย่างนาน จากรุ่นสู่รุ่น ทำให้ปลาส้มของที่นี่ มีความอร่อยที่ไม่เหมือนใคร ปัจจุบันมีชาวบ้านที่ทำปลาส้มอยู่หลายเจ้า แต่ละเจ้าจะมีความอร่อยที่แตกต่างกันไป แต่สำหรับปลาส้มที่ได้รับความนิยม เป็นผลิตภัณฑ์ระดับสินค้า OTOP ได้รับรองคุณภาพ อย. สะอาดและปลอดภัย สำหรับผู้บริโภค ต้องที่นี่ ปลาส้ม “สองพี่น้อง มั่งมี” โดยคุณบัวจันทร์ เครือota

๓.๒) ขั้นตอน/วิธีการ/ดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูล

การทำปลาส้มเนื้อ

(๑) ใช้ปลาสด โดยใช้ปลาเกลี้ด์ เช่นปลานิล ปลานวลจันทร์ ปลาอีสก ปลาตะเพียน ให้นำปลาสดมาล้างและขอดเกลี้ดปลาออกให้หมด ลอกหนังปลาออก ชำแหละเอาแต่นิ่อ ถอดก้างปลาออกให้หมด ซึ่งปลาสด ๑๐๐ กิโลกรัม ถ้านำมาชำแหละแล้วจะได้เนื้อปลา ๔๐ กิโลกรัม

(๒) นำปลาที่ได้ไปล้างน้ำเปล่าให้สะอาดแล้วนำไปแช่ในน้ำชาขาว ๑๐ นาที

(๓) หลังจากครบ ๑๐ นาทีให้นำปลาออกจากน้ำชาขาว แล้วนำไปล้างน้ำเปล่าให้สะอาด ล้างหลาย ๆ รอบจนกระทั้งน้ำที่ล้างไม่ขุน น้ำใส เนื้อปลาจะมีความขาว สะอาด

(๔) นำเนื้อปลาที่ล้างเสร็จแล้ว ใส่ในภาชนะรองให้สะเด็ดน้ำแล้วนำมัคคลูกผสมกับเครื่องปรุง ซึ่งเครื่องปรุงจะประกอบด้วยส่วนผสมตามอัตราส่วน ดังนี้ หากเนื้อปลา ๔๐ กิโลกรัม ให้ใช้เครื่องปรุง ประกอบไปด้วย กระเทียมปอกเปลือกและโขลกละเอียด ๒.๕ กิโลกรัม, เกลือป่นสำหรับหมักดองที่ไม่ใช้เกลือไอโอดีน ๒ กิโลกรัม, ข้าวหุงสุก(ข้าวสวย)ที่ได้มาจากการข้าวสาร ๒ ลิตร(ประมาณ ๒.๕ กิโลกรัม)

(๕) ผสมเครื่องปรุงทั้งหมดให้เข้ากันก่อนจากนั้นนำไปล่าที่ได้ มาบีบคลุกเคล้าให้เข้ากันกับเครื่องปรุง

(๖) นำไปบรรจุถุงพลาสติก พร้อมจำนวนยี่ห้อ ชื่อปลาส้มจะอร่อย และมีรสเปรี้ยวที่กลมกล่อม จะต้องเก็บไว้ในอุณหภูมิห้องปกติประมาณ ๓-๕ วัน หากจะเก็บไว้นานๆสามารถเก็บไว้ได้นานเป็นปี โดยแช่แข็งได้ในตู้เย็น

การทำปลาส้มด้วย

(๑) ใช้ปลาเกลี้ดเป็นตัว เช่นปลาบึง ปลาบัวจันทร์ ปลาตะเพียนขาว ให้นำปลาสดมาขอดเกลี้ด ตัดหัว ครัวกิ้ส แล้วล้างน้ำให้สะอาด ใช้มีดปาดคั่นตามลำตัวปลาทั้ง ๒ ด้าน

(๒) แช่ปลาเป็นตัวในน้ำขาวข้าว ๑ ชั่วโมง แล้วนำปลามาล้างด้วยน้ำเปล่าให้สะอาด

(๓) นำไปคลุกกับเกลือสำหรับหมักดอง โดยคลุกให้เกลือป่นทาให้ทั่วตัวปลา ทิ้งไว้ ๓-๕ ชั่วโมง จากนั้nl ล้างตัวปลาด้วยน้ำเปล่าให้สะอาดทลาย ๆ รอบ

(๔) นำตัวปลาที่ล้างเสร็จแล้ว ใส่ในภาชนะรองให้สะเด็ดน้ำ แล้วนำตัวปลา Mayer ใส่ด้วยเครื่องปรุง ซึ่งเครื่องปรุงจะประกอบด้วยส่วนผสมตามอัตราส่วนดังนี้ หากตัวปลา ๕ กิโลกรัม ให้ใช้เครื่องปรุง ประกอบไปด้วยกระเทียมปอกเปลือกและโขลกละเอียด ๐.๕ กิโลกรัม, เกลือป่นสำหรับหมักดองที่ไม่ใช้เกลือไอโอดีน ๒ ชีด, ข้าวหุงสุก(ข้าวสวย)ที่ได้มาจากการข้าวสาร ๒ ลิตร(ประมาณ ๒.๕ กิโลกรัม)

(๕) หลังจากยัดเครื่องปรุงเสร็จแล้ว นำไปบรรจุถุงพลาสติก พร้อมจำนวนยี่ห้อ ชื่อปลาส้มตัวจะอร่อย และมีรสเปรี้ยวที่กลมกล่อมจะต้องเก็บไว้ในอุณหภูมิห้องปกติประมาณ ๓-๕ วัน หากจะเก็บไว้นานๆ สามารถเก็บไว้ได้นานเป็นปี โดยแช่แข็งไว้ในตู้เย็น

๔. ชื่อผู้ที่ถือปฏิบัติและผู้สืบทอด

๔.๑ ผู้ที่ถือปฏิบัติ

ชื่อ นางบัวจันทร์ เครือต้า

วัน เดือน ปีเกิด ๒๕๐๖

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๓ หมู่ที่ ๑๖ ตำบลเวียงชัย อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย

หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๖ - ๑๙๕๕๓๐๗

๔.๒ ผู้สืบทอด

ชื่อ นางสาวจิราพรณ เครือต้า

วัน เดือน ปีเกิด ๒๘ มิถุนายน ๒๕๓๑

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๓ หมู่ที่ ๑๖ ตำบลเวียงชัย อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย

หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๐ - ๕๖๖๘๘๕๕

๕. สถานะการคงอยู่ ปฏิบัติอย่างแพร่หลาย เสียงต่อการสูญหาย ไม่มีปฏิบัติแล้ว

๖. รูปภาพภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม/กิจกรรมทางภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

วัตถุดิบในการทำปลาอั่ม ประกอบด้วย เนื้อปลา
กระเทียม เกลือ และข้าวสุก

การขาดเกล็ดปลาออกให้หมด ลอกหนังปลาออก
ชำแหละเอาแต่เนื้อ และถอดก้างปลาออกให้หมด

การนำเนื้อปลาไปผสมคลุกเคล้ากับเครื่องปรุง
ที่เตรียมไว้ให้เป็นเนื้อดียวกัน

การนำเนื้อปลาที่ผสมกับเครื่องปรุงเรียบร้อย
แล้วนั่งมาบรรจุลงในบรรจุภัณฑ์

บรรจุภัณฑ์ที่จำหน่ายของ
“ปลาส้มสองพี่น้อง มั่งมี”

บรรจุภัณฑ์ที่จำหน่ายของ
“ปลาส้มสองพี่น้อง มั่งมี”

บรรจุภัณฑ์ที่จำหน่ายของ
“ปลาส้มสองพี่น้อง มั่งมี”

บรรจุภัณฑ์ที่จำหน่ายของ
“ปลาส้มสองพี่น้อง มั่งมี”

บรรจุภัณฑ์ที่จำหน่ายของ
“ปลาส้มสองพี่น้อง มั่งมี”

ปลาส้มซอสมพร้อมทาน

แบบสำรวจมรดกภูมิปัญญาท้องถิ่น ประจำปี ๒๕๖๕
เทศบาลตำบลลิริเวียงชัย
อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย

๑. ชื่อข้อมูล โ哥งเกง

๒. ลักษณะ วรรณกรรมพื้นบ้านและภาษา
 ศิลปะการแสดง
 แนวปฏิบัติทางสังคมพิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล
 อาหาร/ความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล
 งานช่างฝีมือดั้งเดิม
 การละเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปะการต่อสู่ป้องกันตัว

๓. รายละเอียดข้อมูล

๓.๑) ประวัติความเป็นมาของข้อมูล

ไม่โ哥งเกง ชาวบ้านในแต่ละถิ่นของล้านนา จะมีการเล่นมาตั้งแต่โบราณกาล ซึ่งในปัจจุบันหาชมได้ยาก ทำการรื้อฟื้นวัฒนธรรมท้องถิ่นพื้นบ้านขึ้นมา เพื่อเป็นการอนุรักษ์ขนธรรมเนียมวัฒนธรรมและประเพณี การละเล่นของล้านนา

ไม่โ哥งเกง หรือไม้โกงเกง ทำด้วยไม้ไผ่ เป็นลำสูงประมาณ ๒ เมตรนำมา ๒ เล่ม และเจาะเสียบด้วยไม้ ท่อน เล็ก ๆ เพื่อใช้เหยียบ จากระยะห่าง ระดับหัวเข่า เพื่อให้ยืนหรือทรงตัวอยู่บนไม้ทั้งสอง แล้วใช้เดินหรือวิ่ง ในสมัยก่อนนำมาใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย อาทิ ใช้เดินเข้าในป่าญี่ปุ่น ใช้เดินข้ามลำน้ำ และอื่นๆ สารพัด ประโยชน์ ตลอดจนนำมาเป็นการละเล่น ของเด็กและผู้ใหญ่ทุกเพศทุกวัย ซึ่งในปัจจุบันจะหาดูชุมได้ยากมาก

๓.๒) ขั้นตอน/วิธีการ/ดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูล

วัสดุที่ใช้ ประกอบด้วย

๑. ไม้ไผ่ ท่อนปลายของไม้ราก หรือไม้ซาง
๒. มีด

ขั้นตอนและวิธีการในการทำ

๑. ตัดไม้ไผ่ ท่อนปลายของไม้ราก หรือไม้ซาง ตัดให้สูง ประมาณ ๒ - ๒.๕ เมตร
๒. ใช้มีดตัดเฉพาะกิ่งไผ่ที่เป็นปมอยู่ข้อตາไผ่ออกให้หมด แต่ต้องเหลือไว้ตรงข้อแรกของไม้ไผ่ ให้เป็นปมอยู่ เหลาข้ออื่นๆ ให้เรียบเพื่อสะดวกในการจับถือ
๓. หาปล้องไม้ไผ่ที่ใหญ่กว่า ๒ ท่อนแรก ตัดให้เหลือข้อปล้องไว้ด้านหนึ่งยาวประมาณ ๑๕ - ๓๐ เซนติเมตร จำนวน ๒ ท่อน เจาะรู ๒ ด้าน ให้มีอستانใบมะพร้าวให้เป็นลวดลายที่สวยงาม
๔. เสร็จแล้วนำไปสวมเข้ากับไม้ ๒ ท่อนแรก โดยให้มีที่สวมนั้นไปค้างติดอยู่กับข้อตາไผ่ที่เหลือไว้

วิธีการเล่น

ใช้มีดอีไม้โ哥งเกงตั้งขึ้นให้ตรง แล้วค่อยก้าวเท้าให้เท้าหนึ่ง ขึ้นเหยียบบนไม้โ哥งเกง ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้เท้าซ้ายขึ้นก่อน แล้วก้าวเท้าขวาตามตั้งตัวให้สมดุลแล้วค่อย ๆ ก้าวเท้าให้เท้าหนึ่งออกไป ถ้าล้มก็ขึ้นใหม่เดินใหม่จนคล่อง

๔. ชื่อผู้ที่ถือปฏิบัติและผู้สืบทอด

๔.๑ ผู้ที่ถือปฏิบัติ

(๑) ชื่อ นายบุญทา แสนส่งคราม

วัน เดือน ปีเกิด ๑๙ มกราคม ๒๕๗๖

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๕๙ หมู่ที่ ๑๕ ตำบลเวียงชัย อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย

๕. สถานะการคงอยู่ ปฏิบัติอย่างแพร่หลาย เสียงต่อการสูญหาย ไม่มีปฏิบัติแล้ว

๖. รูปภาพภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม/กิจกรรมทางภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

แบบสำรวจมรดกภูมิปัญญาท้องถิ่น ประจำปี ๒๕๖๕

เทศบาลตำบลสิริเวียงชัย อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย

๑. ข้อมูล ปราสาทศพ (บ้านร่องบัวลอย)

๒. ลักษณะ วรรณกรรมพื้นบ้านและภาษา
 ศิลปะการแสดง
 แนวปฏิบัติทางสังคมพิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล
 อาหาร/ความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล
 งานช่างฝีมือดั้งเดิม
 การเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว

๓. รายละเอียดข้อมูล

๓.๑) ประวัติความเป็นมาของข้อมูล

การทำปราสาทศพในพื้นที่บ้านร่องบัวลอย ตำบลสิริเวียงชัย อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย เริ่มนิมิตตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๘ โดยมีนายหา ศรีเป็ง นายมา ศรีเป็ง (บุคคลทั้งสองท่านนี้เป็นพี่น้องกัน) และนายมา ลือชัย ซึ่งบุคคลทั้ง ๓ ท่านนี้ได้สืบทอดวิชาความรู้การทำปราสาทศพ มาจากบรรพบุรุษที่อพยพมาจากบ้านดอนแก้ว อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง และได้มาตั้งรกรากอยู่ที่บ้านร่องบัวลอย ตำบลสิริเวียงชัย อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย

ทั้งนี้ ในการทำปราสาทศพครั้งแรก เกิดขึ้นจากการทำเพื่อช่วยเหลือชั่งกันและกันในหมู่ญาติ พื้นบ้านใกล้เรือนเคียง และเป็นชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเดียวกันได้เสียชีวิต จึงได้ช่วยกันทำปราสาท บรรจุโลงศพให้แก่ผู้ตาย โดยที่ไม่ได้คิดค่าแรงหรือค่าจ้างแต่อย่างใด เพียงแต่ให้ญาติที่เป็นเจ้าภาพในการจัดงาน ศพของผู้เสียชีวิตเป็นผู้เข้าขั้นตั้งในการทำปราสาทบรรจุโลงศพ เมื่อจากมีความเชื่อที่สืบทอดกันมาว่า ก่อนการทำปราสาทศพทุกครั้งจะต้องมีขั้นตั้ง หากไม่มีการทำขั้นตั้งจะทำให้เกิดสิ่งที่ไม่ดีหรือที่ชาวล้านนาเชื่อกันว่า “จะแพ้จะขึ้น จะแพ้ฝี” ซึ่งจะส่งผลทำให้ช่างที่ทำปราสาทศพจะไม่สบายป่วยไข้ได้ ดังนั้น ก่อนการทำปราสาทศพทุกครั้งจะต้องมีขั้นตั้ง โดยเจ้าภาพจะต้องจัดเตรียมสิ่งของในการทำขั้นตั้ง ประกอบด้วย

๑. กระยะดอกไม้ จำนวน ๑ กระยะ (ใส่ข้าวตอกดอกไม้ / ดอกไม้สีขาว / รูปและเทียน)
๒. หมากแห้ง จำนวน ๑ พวง
๓. เมี่ยง จำนวน ๑ ออม
๔. บุหรี่ จำนวน ๑ mana
๕. เหล้าขาว จำนวน ๑ ขาด
๖. ไก่ต้ม จำนวน ๑ ตัว
๗. ไข่ต้ม จำนวน ๑ ฟอง
๘. สถาบัน (เงิน) จำนวน ๑๒.๕๐ บาท

หมายเหตุ ปัจจุบันทั้ง ๓ ท่าน ได้เสียชีวิตแล้ว

เมื่อมีความชำนาญในการทำปราสาทศพเพิ่มมากขึ้นก็มีการถ่ายทอดความรู้สู่คนในชุมชน ต่อมากันที่เคยมาเป็นลูกน้องในการทำปราสาทศพทั้งหลายก็เริ่มนิมิตความชำนาญขึ้นเรื่อย ๆ เพราะเป็นงานฝีมือ ที่สามารถเรียนรู้และดูจากรูปแบบโครงสร้าง ฝึกทำบ่อย ๆ ก็สามารถทำได้ หรือบางคนก็มาเรียนรู้ในลักษณะ ครุภักลักษณะและนำไปฝึกปฏิบัติ จนมีการสืบทอดวิชาความรู้การทำปราสาทศพต่อกันอีกหลายรุ่น และ แตกแขนงออกไปเป็นหลายกลุ่ม ซึ่งในแต่ละกลุ่มจะมีช่างเฉพาะของตนเองในการทำส่วนประกอบต่าง ๆ

เช่น ช่างตัดไม้ ช่างทำตัวปราสาท ช่างทำหลังคา ช่างทำยอดปราสาท ช่างแกะลาย ต้องลาย ฉลุลาย ทำซ่อฟ้า ใบระกา หรือช่างบางคนก็สามารถทำได้ในทุกส่วนประกอบของปราสาทศพ ซึ่งการทำปราสาทพนั้นจะมีความสวยงาม ประณีตเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่ที่การพัฒนาฝีมือและการประยุกต์ออกแบบลายของช่างแต่ละคน รวมไปถึงความอิงการก็ขึ้นอยู่กับงบประมาณในการสั่งทำ โดยงบประมาณในการจัดทำปราสาทศพมีดังต่อไปนี้ หลักพัน หลักหมื่น จนไปถึงหลักแสน โดยการออกแบบการใช้สีในการทำปราสาทพมักรจะใช้สีตามวัยของผู้เสียชีวิต อาทิเช่น ผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ ๖๐ ปีขึ้นไปมักรจะใช้โทนสีขาวเป็นหลัก คนวัยหนุ่มสาวหรือวัยกลางคนก็มักรจะใช้หลากระสัน คือ สีแดง สีชมพู ส่วนพระองค์มักรจะใช้สีทอง เป็นต้น

จากเดิมการทำปราสาทศพที่เริ่มนั้นจากการทำเพื่อซ่วยเหลือกันในหมู่ญาติพี่น้องก็กลับกลายมาเป็นองค์ความรู้ มรดกภูมิปัญญาที่สืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น จนทำให้วิชาความรู้ในการทำปราสาทพมาเป็นวิชาชีพในการหารายได้ในการเลี้ยงชีพกันอย่างแพร่หลายในหมู่บ้านร่องบัวลอย โดยเริ่มมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๑๘ โดยมีการแยกตัวออกไปทำธุรกิจปราสาทศพกันอย่างแพร่หลาย ในอดีตแบบทุกครัวเรือนในชุมชนจะมีอาชีพทำปราสาทศพซึ่งในยุคหนึ่งมีความจำานวนร้านค้าปราสาทพมากกว่า ๑๖ ร้าน แต่ในปัจจุบันเหลือผู้ที่ทำปราสาทพหายไปในชุมชนเหลืออยู่จำนวน ๔ ร้าน ถึงกระนั้นก็ตามแม้ว่าในปัจจุบันแม้จะเหลือเพียงไม่กี่ร้าน แต่ปราสาทพบ้านร่องบัวลอยก็ยังคงเป็นที่รู้จักของคนเชียงรายและจังหวัดใกล้เคียงในฐานะหมู่บ้านที่ทำปราสาทพที่มีชื่อเสียงของจังหวัดเชียงราย จนกลายมาเป็นอาชีพที่สร้างรายได้ เป็นธุรกิจที่ทำสร้างชื่อเสียงให้กับคนในหมู่บ้านร่องบัวลอยมานานถึงปัจจุบันนี้

๓.๒) ขั้นตอน/วิธีการ/ดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูล

วัสดุที่ใช้ในการจัดทำปราสาทศพ ประกอบด้วย

๑. กระดาษเงิน กระดาษทอง
๒. กระดาษมันขาว มันแดง สีขาว สีเทา สีเหลือง หลากระสัน

ใช้สำหรับตกแต่งตัวปราสาทศพ โดยการต้องให้เป็นลวดลายต่าง หั้งลายไทย ลายดอก เพื่อความสวยงาม

ให้สำหรับตกแต่งตัวปราสาทศพ โดยการแกะลาย ต้องลายให้เป็นลวดลายต่าง ๆ ทั้งลายไทย ลายดอก เพื่อความสวยงาม

๓. การ หรือ แป้งเปียก สำหรับใช้ทากระดาษติดกับตัวปราสาท โดยการนำแป้งมันสำปะหลัง ต้มน้ำให้เดือดคนจนได้ที่เหนียวพอดี จึงเรียกว่า แป้งเปียก

แป้งมันสำปะหลัง ที่นำมาทำเป็นการหรือแป้งเปียก ซึ่งสามารถหาซื้อได้ตามห้องตลาดทั่วไป

นำแป้งมันสำปะหลัง มาต้มน้ำให้เดือดคนไปเรื่อย ๆ จนเหนียวได้ที่พอดี จะได้การหรือแป้งเปียก

๔. ไม้จั้วแดง ไม้บุ่น

ไม้จั้วแดง ไม้บุ่น สำหรับใช้ทำตัวปราสาท โครงหลังคา และทุกส่วนของปราสาทศพ

เครื่องมือที่ใช้ในการจัดทำปราสาทศพ ประกอบด้วย

๑. เลื่อยมือ

ใช้สำหรับเลื่อยไม้ ตัดไม้ ที่มีขนาดเล็ก

๒. เลื่อยวงเดือน

ใช้สำหรับเลื่อยไม้ที่มีขนาดใหญ่ ตัดชอยออกมาให้มีขนาดเล็ก

๓. ลิ่วขนาดต่าง ๆ

สำหรับใช้ต้องดอก ต้องลาย แกะสลักลายต่าง ๆ

๔. ค้อน มุย

ใช้สำหรับ ตอกตะปู ตอกไม้ ตอกลิ่วตอนที่แกะลาย

๕. กรรไกร

ใช้สำหรับตัดวัสดุต่าง ๆ เช่น กระดาษ

๖. ตะปู

ใช้สำหรับตอกไม้ให้ยึดติดกับตัวปราสาท

๗. มีดขนาดต่าง ๆ ใช้สำหรับตัดไม้ พื้นไม้ ผ่าไม้

ใช้สำหรับตัดไม้ พื้นไม้ ผ่าไม้

๘. แท่นรอง ใช้สำหรับรองกระดาษเพื่อต้องดอก ต้องลาย แกะลาย

ใช้สำหรับรองกระดาษเพื่อต้องดอก ต้องลาย แกะ

๙. ไม้ฉาก ตลับเมตร

สำหรับใช้วัดความยาว ความกว้างของไม้ที่ใช้ประกอบเป็นโครงสร้างตัวปราสาทศพ

๑๐. ดินสอเขียนไม้

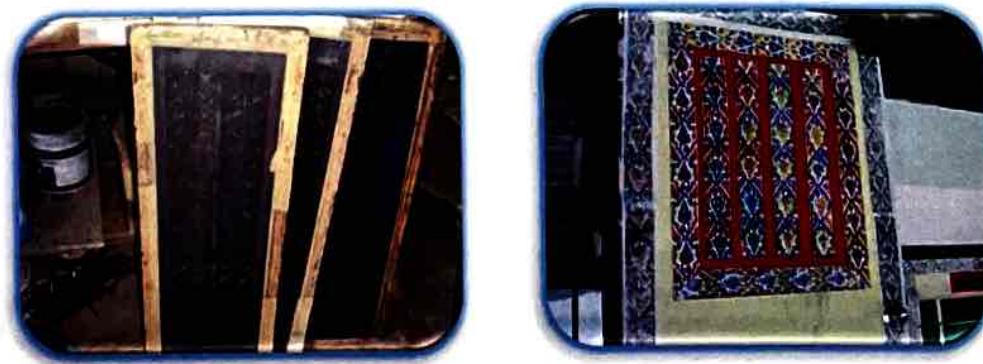
ใช้สำหรับขัดเขียนทำเครื่องหมายเพื่อให้เด้มีตามที่ต้องการ

๑๑. แม็กยิง ปั๊มลม สำหรับใช้อย่างไม่ถูกต้องตามจุดต่างๆ ที่ค้อนตอกเข้าไปไม่ถึง

สำหรับใช้ยิงไม้ตามจุดต่าง ๆ ที่ค้อนตอกเข้าไปไม่ถึง

๑๒. บล็อกสกรีนลาย

ใช้สำหรับสกรีนลายตอกต่าง ๆ เป็นอุปกรณ์เสริมที่ช่วยให้งานกระดาษ แกะลาย ต้องดูครวดเร็วยิ่งขึ้น

๓. สี - แปรงทาสี

ใช้สำหรับทำลายดอกสีต่าง ๆ ตามต้องการ

ขั้นตอนและวิธีการในการทำปราสาทศพ

กลุ่มช่างจะมีกระบวนการขั้นตอนในการทำส่วนประกอบของแต่ละส่วนแยกออกจากกัน และจะมีการทำเตรียมไว้ล่วงหน้าเป็นจำนวนมาก เนื่องจากงานส่วนทำปราสาทศพไม่มีกำหนดเวลาที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับการเป็นการตามของคนเรา ดังนั้น ช่างทำปราสาทศพจึงต้องจัดเตรียมวัสดุทุกอย่างไว้พร้อมตลอดเวลา โดยมีประโยชน์ที่เรียกว่า “สั่งเข้าได้สาย สั่งบ่ายได้เย็น” หรือ “คนให้ไม่ได้ซื้อ คนซื้อไม่ได้ใช้” โดยมีขั้นตอนและวิธีการในการทำปราสาทศพ ดังนี้

๑. ส่วนที่เป็นงานกระดาษ

การทำลาย แกะลาย ต้องลาย และตัดกระดาษ งานประเภทนี้มักจะให้ช่างผู้หญิงเป็นผู้ทำ โดยจัดเตรียมกระดาษชนิดต่าง ๆ ทั้งกระดาษแข็งและกระดาษอ่อนหลากหลายสีสัน นำมาตัดลายในรูปแบบต่าง ๆ และจัดเตรียมไว้เป็นจำนวนมาก เนื่องจากเป็นขั้นส่วนที่ต้องใช้ประดับตกแต่งด้วยปราสาทและในกรณีที่มีเจ้าภาพมาสั่งทำปราสาทศพในกรณีเร่งด่วน และมาสั่งพร้อมกันหลาย ๆ แห่ง ออาทิเช่น ซ่อฟ้า หางซ่อฟ้า ตัวซ่อฟ้า ในรากดอกตึ้ง ฝาหยาด นาคตัน กาบเส้า กาบจิ้ว ผ้าม่าน ยอดปราสาท และยอดฉัตร (ใช้สำหรับปราสาทศพของพระสงฆ์เท่านั้น)

๒. ส่วนที่เป็นโครงปราสาท ตัวปราสาทศพ
การทำโครงปราสาท หรือตัวปราสาทศพ จะใช้ช่างผู้ชายเป็นผู้ลงมือทำ โดยมีกระบวนการ
ในการจัดทำ ดังนี้
(๑) นำไม้ที่เป็นแผ่นขนาดใหญ่มาเลือยให้มีขนาดเล็กตามที่ต้องการ

(๒) นำไม้ที่เลือยเตรียมไว้ตามขนาดที่ต้องการ มาประกอบเป็นโครงสร้าง อันดับแรกคือ ทำโครงเสาเป็นรูปสี่เหลี่ยมด้านไม่เท่า โดยการนำไม้มาประกอบเข้ากัน และจะทำการติดตั้งหัวเสา ซึ่งส่วนประกอบโครงสร้างนี้ เช่น เจ้าภาพต้องการประลักษณ์ขนาดเส้า ๘ ตัน หรือ ๑๒ ตัน หรือ ๒๕ ตัน ซึ่งส่วนประกอบโครงสร้างนี้ ช่างจะต้องจัดเตรียมไว้เป็นจำนวนมากเช่นกัน

- ๑๑ -

(๓) นำส่วนที่ประกอบเป็นเสาแต่ละอันมาประกอบกันเพื่อทำโครงสร้างหรือตัวปราสาท โดยเริ่มตั้งแต่ทำฐานขึ้นไปเป็นอันดับแรกเพื่อยืดให้ตัวปราสาทดังได้

(๔) เริ่มทำส่วนที่เป็นตัวฐานด้านบนเพื่อเป็นส่วนที่รองรับหลังคaproสาทพอกขึ้นหนึ่ง

๓. ส่วนที่เป็นหลังคaproสาท

ช่างทำปราสาทก็จะจัดทำส่วนหลังคายแยกไว้ต่างหาก เพื่อความสะดวกในการขนย้าย และสามารถยกมาประกอบที่หลังได้ จึงมีการทำปราสาทแยกแต่ละส่วนไว้เป็นจำนวนมาก และพร้อมที่จะประกอบให้แล้วเสร็จภายในวันเดียวได้เลย ในการทำส่วนที่เป็นโครงหลังคาก็จะมีขนาดเช่นเดียวกับทำเสา ปราสาทโดยให้ได้สัดส่วนและมีความสัมพันธ์กันทั้งโครงสร้าง และหลังคาก เช่น เสา ๘ ตัน จะทำมุน ๔ เหลี่ยม เสา ๑๒ ตัน ทำมุน ๖ เหลี่ยม เสา ๒๕ ตัน ทำมุน ๘ เหลี่ยม เป็นต้น โดยช่างจะเน้นหลังคารูปทรงไทย มีลักษณะ ๓ ชั้น ๕ ชั้น ๗ ชั้น ๙ ชั้น ขึ้นอยู่กับความต้องการของเจ้าภาพที่มาสั่งทำ (จะทำปราสาทกี่ชั้น)

๔. ส่วนที่เป็นยอดปราสาท (ฉัตร)

ในส่วนนี้ช่างก็จะทำแยกไว้ต่างหาก เช่น กัน เพื่อความสะดวกในการนำมาประกอบเข้าเป็นตัวปราสาทที่สมบูรณ์ โดยแต่ละส่วนที่กล่าวมาแล้ว หากทำเสร็จแล้วจะเก็บรอไว้ จนกว่าจะมีเจ้าภาพมาสังกุ่ม ช่างก็จะระดมกันตกแต่งขึ้นส่วนแต่ละอย่างให้สวยงามและนำมาประกอบกันจนเป็นปราสาทบรรจุศพ ๑ หลัง

๔. การตกแต่งแต่ละส่วน ฐานปราสาท ตัวปราสาท หลังคा ยอดปราสาท

๕. ชื่อผู้ที่ถือปฏิบัติและผู้สืบทอด

๕.๑ ผู้ที่ถือปฏิบัติ ปัจจุบันมีผู้ที่ถือปฏิบัติการทำปราสาทศพ จำนวน ๔ ร้าน ดังนี้

(๑) ชื่อ ร้านสล่ารัตน์ (ปราสาทเสรี)

วัน เดือน ปีเกิด ๓ มกราคม ๒๕๙๒

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๖๙ หมู่ที่ ๒ ตำบลเวียงชัย อําเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย

หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๑ - ๕๕๔๒๓๐๘

(๒) ชื่อ นายพุฒ บุญวงศ์ ร้านสล่าเสริฐ (ร่องบัวล้อย ๑)

วัน เดือน ปีเกิด ๙ กรกฎาคม ๒๕๐๔

ที่อยู่ บ้านเลขที่ หมู่ที่ ๒ ตำบลเวียงชัย อําเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย

หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๑ - ๓๖๖๙๑๕๕

(๓) ชื่อ นายเจริญ ขัตติยะ ร้านปราสาทเจริญทอง

วัน เดือน ปีเกิด ๙ มีนาคม ๒๕๐๓

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๗๗ หมู่ที่ ๒ ตำบลเวียงชัย อําเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย

หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๑ - ๗๘๖๖๔๗๔ / ๐๘๓ - ๗๖๔๕๑๓๓

(๔) ชื่อ นายอินจันทร์ ปัญญาไว ร้านสล่าอินจันทร์ (ศาลาทองร่องบัวลอย)
วัน เดือน ปีเกิด ๑๘ ตุลาคม ๒๕๙๖
ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๑๑๑ หมู่ที่ ๒ ตำบลเวียงชัย อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๑ - ๓๖๖๑๗๑๔ / ๐๘๓ - ๑๕๓๕๓๙๙ / ๐๘๗ - ๑๗๗๖๘๖๙

๔.๒ ผู้สืบทอด

(๑) ชื่อ นางสาวลำดาว พ่อปินดา ร้านสล่ารัตน์ (ปราสาทเสรี)
วัน เดือน ปีเกิด ๑๗ กันยายน ๒๕๑๗
ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๖๙ หมู่ที่ ๒ ตำบลเวียงชัย อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๐ - ๓๒๑๑๖๐๕

(๒) ชื่อ นายวีระพงษ์ ขิตยะ ร้านปราสาทเจริญทอง
วัน เดือน ปีเกิด ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๒
ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๗๗ หมู่ที่ ๒ ตำบลเวียงชัย อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๑ - ๗๗๖๖๔๗๔

(๓) ชื่อ นางสาวกานกร ปัญญาไว ร้านสล่าอินจันทร์ (ศาลาทองร่องบัวลอย)
วัน เดือน ปีเกิด ๒๕๑๙
ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๑๑๑ หมู่ที่ ๒ ตำบลเวียงชัย อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๑ - ๓๖๖๑๗๑๔ / ๐๘๓ - ๑๕๓๕๓๙๙ / ๐๘๗ - ๑๗๗๖๘๖๙

๕. สถานะการคบอยู่ ปฏิบัติอย่างแฟร์ทลาย เสียงต่อการสูญหาย ไม่มีปฏิบัติแล้ว
การทำปราสาทศพ ในส่วนที่เป็นฝีมืองานช่างไม้นั้นยังมีช่างจำนวนมากที่สืบทอด และทำปราสาท
ได้เป็นอย่างดี และได้แยกกลุ่มออกไปแต่ไม่มีสาขา งานจ้าง งานสั่งทำปราสาทเข้ามาน้อยจึงไม่เพียงพอต่อ
การครองชีพ ทำให้ต้องเลิกไปโดยปริยาย

แต่ส่วนที่เสียงต่อการสูญหายต้องได้รับการปกป้องคุ้มครองอย่างเร่งด่วน ก็คือภูมิปัญญาในส่วนของ
การต้องดูก ต้องลาย แกะลาย ซึ่งนับวันจะสูญหาย เนื่องจากงานประทานี้ต้องอาศัยใจรัก มีความอดทน
ความละเอียด ความประณีต สวยงาม ใช้เวลาในการทำกว่าจะต้องออกมากได้ ๑ ลาย จึงทำให้มีมีคราสนิจ
สืบทอด เพราะการทำสิ่งเหล่านี้นำไปขายในงานอื่นไม่ได้ ต้องทำใช้กับปราสาทศพอย่างเดียว จึงไม่มีคนสนใจ
ที่จะสืบทอด มีเพียงแต่กลุ่มครอบครัวช่างเท่านั้นที่ยังคงทำกันอยู่

อีกประการหนึ่ง ที่น่าเป็นห่วงในเรื่องของภูมิปัญญาการต้องดูกที่กำลังจะสูญหาย คือมีการนำ
เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้าช่วยให้งานต้องดูครวดเร็วขึ้น นั่นก็คือการทำบล็อกสกรีนลดลายต่าง ๆ เข้ามา
แทนการทำด้วยมือ เพราะสามารถทำได้เป็นจำนวนมาก รวดเร็ว ไม่เสียเวลา จึงนิยมใช้แบบสกรีนแทน
การแกะลายด้วยมือ

๖. รูปภาพภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม/กิจกรรมทางภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

โครงสร้างตัวปราสาทศพ ก่อนการประดับ
ตกแต่ง ด้วยกระดาษลวดลายต่าง ๆ

องค์ประกอบในส่วนของหลังคาปราสาทศพ
ซึ่งแยกออกมาเพื่อความสะดวกในการขนย้าย

ผลงานปราสาทศพ ของช่างฝีมือบ้านร่องบัวอยในรูปแบบต่าง ๆ

ผลงานปราสาทศพ ของช่างฝีมือบ้านร่องบัวอยในรูปแบบต่าง ๆ

การขนย้ายปราสาทศพ ไปยังบ้านเจ้าภาพ โดยจะแยกขึ้นส่วนระหว่างตัวปราสาท กับหลังคายาปราสาท

ผลงานการทำริ้วบวนศิลปวัฒนธรรม โดยการนำงานช่างฝีมือในการทำปราสาทศพ
มาเป็นองค์ประกอบหลักในริ้วบวน ซึ่งเป็นกิจกรรมการประกวดริ้วบวน
ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๖ “เจียงชายเกมส์”

แบบสำรวจมรดกภูมิปัญญาท้องถิ่น ประจำปี ๒๕๖๕

เทศบาลตำบลลสิริเวียงชัย

อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย

๑. ชื่อข้อมูล สถานที่มีมะพร้าว

๒. สักษณะ

  - วรรณกรรมพื้นบ้านและภาษา
  - ศิลปะการแสดง
  - แนวปฏิบัติทางสังคมพื้นเมือง ประเพณี และเทศกाळ
  - อาหาร/ความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล
  - งานช่างฝีมือดั้งเดิม
  - การละเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว

๓. รายละเอียดข้อมูล

๓.๑) ประวัติความเป็นมาของข้อมูล

นพพร้าเป็นพันธุ์ไม้ซึ่งอยู่ในตระกูลปาล์ม ตระกูลเดียวกับตาลโหนด มาก ลาน อินทผลัม จาก และสาคู ลักษณะของใบเป็นพีชใบเลี้ยงเดียว มีเส้นเขียวเข้ม เรียงติดเป็นแผงอยู่สองข้างของทางมะพร้าว มีลำต้นเป็นรูปทรงกระบอกสีน้ำตาลเทา ส่วนโคนต้นจะใหญ่กว่าลำต้น มีลักษณะเป็นรูปกรวยกว่า สูงพันจากดิน ๑ เมตร เรียกว่า สะโพก ส่วนนี้เป็นส่วนที่ผลิตราช ขอบขึ้นในคืนรุ่นหรือคืนรุ่วนปันทรราย อาการชอบอุ่น หรือค่อนข้างร้อน และมีปริมาณน้ำฝนมากเพียงพอ มะพร้าว เป็นต้นไม้ ที่มีความผูกพันกับวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของคนไทยมาช้านาน

คุณสมบัติที่ดีของมะพร้าว คือ ส่วนต่าง ๆ ของมะพร้าวสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่า และสามารถนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ หลากหลาย ตั้งแต่ ลำต้น ใน ก้าน ผล กลา รามะพร้าว การมะพร้าว เช่น راكใช้สานตะกร้า ลำต้นใช้ในการก่อสร้าง ก้านในสานเป็นกระจาดผลไม้ ผลมะพร้าวประดิษฐ์เป็นตุ๊กตา กระลามะพร้าวประดิษฐ์เป็นเครื่องใช้ เครื่องประดับ ในมะพร้าวใช้สานเป็นภาชนะใส่ของชั่วคราวห่อข้าว สาหร之势 ก้านและ ใบไม้ เป็นเครื่องเล่นเด็กและผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกรูปสัตว์ต่าง ๆ ของที่ระลึกประดับตกแต่ง

๓.๒) ขั้นตอน/วิธีการ/ดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูล

วัสดุที่ใช้ ประกอบด้วย

๑. ใบมะพร้าว (สด)
  ๒. มีด

ขั้นตอนและวิธีการในการทำ

๑. ตัดก้านมะพร้าวจากลำต้น มาล้างทำความสะอาดเช็ดให้แห้ง
  ๒. ผ่าก้านมะพร้าวออกเป็น ๒ ชิ้ก
  ๓. นับจำนวนใบมะพร้าวให้เป็นจำนวนคู่ส่วนใบที่เกินให้ตัดทิ้ง ให้เหลือก้านมะพร้าวอีกประมาณ ๒๐ - ๒๕ซม. สำหรับประดับกัน
  ๔. ใช้มีดอย่างระมัดระวังตัดหัวของแต่ละชิ้น

๔. ชื่อผู้ที่ถือปฏิบัติและผู้สืบทอด

๔.๑ ผู้ที่ถือปฏิบัติ

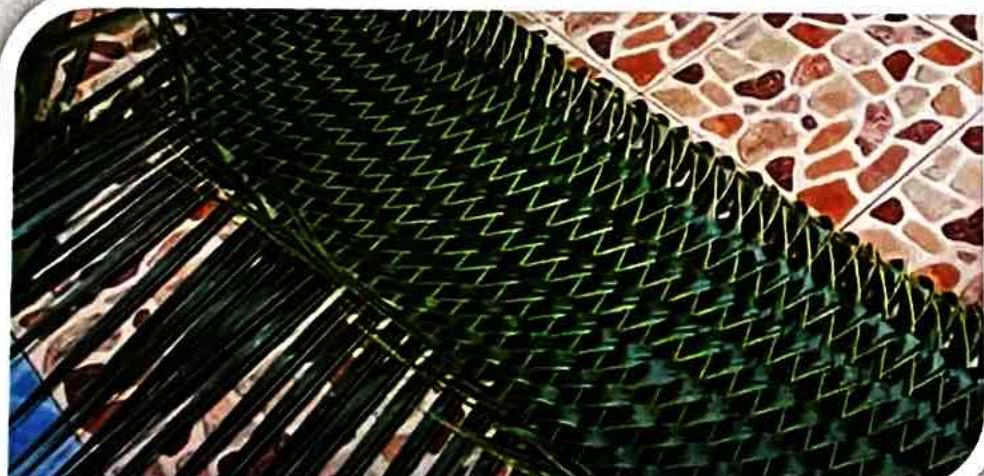
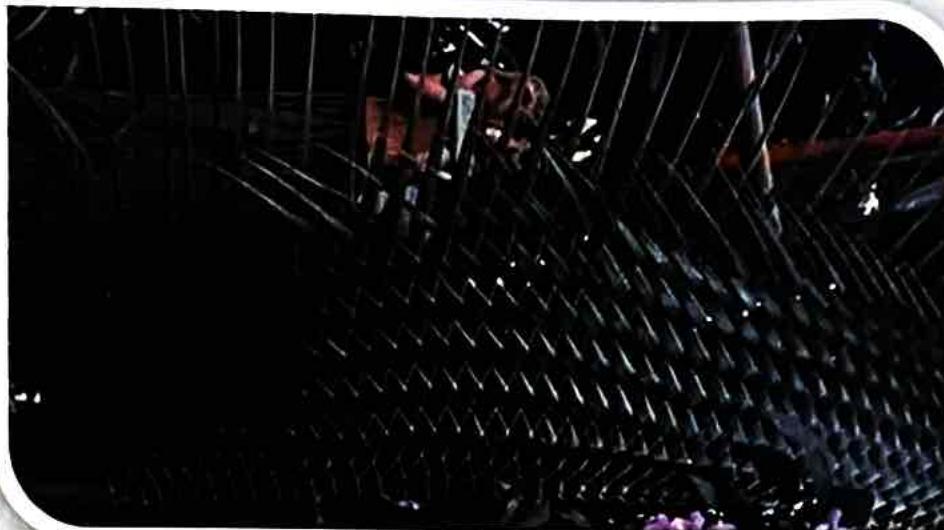
(๑) ชื่อ นายบุญทา แสนสุกรรม

วัน เดือน ปีเกิด ๑๙ มกราคม ๒๕๙๖

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๕๙ หมู่ที่ ๑๕ ตำบลเวียงชัย อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย

๕. สถานะการคงอยู่ ปฏิบัติอย่างแพร่หลาย เสียงต่อการสูญหาย ไม่มีปฏิบัติแล้ว

๖. รูปภาพภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม/กิจกรรมทางภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

สาขาภาษา

นางช้อน สารสุข

อายุ ๖๔ ปี

อยู่บ้านเลขที่ ๗๑ บ้านไชยเจริญเหนือ หมู่ที่ ๑๕

ความสามารถ

การร้องจ้อย บันป่อน ซึ่งสะท้อนภูมิปัญญาและ
วัฒนธรรมของท้องถิ่น ทั้งเสียงพูด ภาษาเขียน

สาขาวรรณกรรมพื้นบ้าน

นายมี พรมศรี

อายุ ๘๔ ปี

อยู่บ้านเลขที่ ๔๗ บ้านไชยปราการ หมู่ที่ ๑๙

ความสามารถ

การเขียนเพลงจ้อย ค่าว ช้อ เป็นวรรณกรรมที่ถ่ายทอดวิถีชีวิตริมบ้าน วิถีการบอกเล่าและลายลักษณ์อักษร จดอยู่ในบทกล่าวพิธีกรรม และบทร้องพื้นบ้าน

สาขาศิลปะการแสดง

นางศรีทอง ชาวงศ์

อายุ ..... ๖๗ ปี

อยู่บ้านเลขที่ ..... ๔๙ บ้านด้วยหัวล้อ หมู่ที่ ๒๑

ความสามารถ

การพ่อน้ำ ทั้งที่เป็นการแสดงตามขนบธรรมเนียม
การประยุกต์แบบร่วมสมัย แต่มีจุดมุ่งหมายเพื่อความงาม
ความบันเทิง และจารโลภต่อสังคม

สาขาแนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรมและงานเทศการ

นายบุญตาล จันทร์หน่อแก้ว

อายุ ..... ๗๙ ปี

อยู่บ้านเลขที่ ..... ๑๖๙ บ้านครีเวียง หมู่ที่ ๗

ความสามารถ

เป็นผู้นำทางศาสนา นำไปสู่การประพฤติปฏิบัติ
ในแนวทางเดียวกันของคนในชุมชนที่สืบทอดกันมา บนหนทาง
ของมงคลวิถี นำไปสู่สังคมแห่งสันติสุข และงดให้เห็นอัตลักษณ์
ของชุมชน

สาขางานช่างฝีมือ

นายรัตน์ เพ่าปินดา

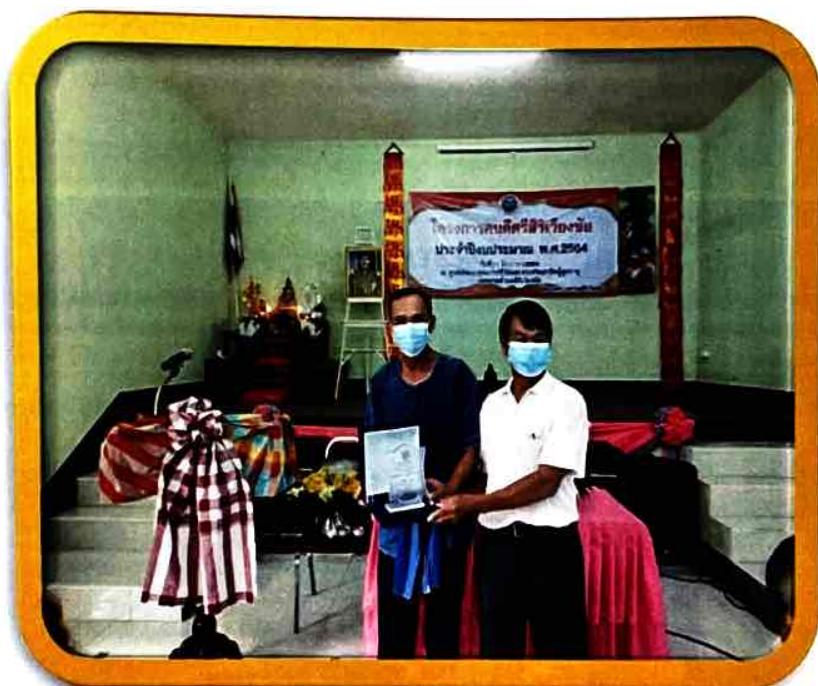
อายุ ๗๒ ปี

อยู่บ้านเลขที่ ๑๖๙ บ้านร่องน้ำโลย หมู่ที่ ๒

ความสามารถ

ทักษะฝีมือช่าง การเลือกใช้วัสดุ และกลวิธีการสร้างสรรค์
ที่แสดงถึงอัตลักษณ์ สะท้อนพัฒนาการทางสังคม และวัฒนธรรม
งานศิลปกรรมพื้นบ้าน

สาขาความรู้และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล

นายอุดม เจตวัน

อายุ ..... ๔๙ ปี

อยู่บ้านเลขที่ ..... ๖๓ บ้านไชยเจริญ หมู่ที่ ๕

ความสามารถ

ให้ราศีสตร์ และไสยาสสตร์ คือความรู้ในการทำนายโชคชะตา ทำนายอนาคตของบุคคล โดยอาศัยตำแหน่งของดวงดาวในเวลาที่เกิดเหตุการณ์ต่างๆ ตลอดจนองค์ความรู้ วิธีการ ทักษะ ความเชื่อ แนวปฏิบัติและการแสดงออกที่พัฒนาขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคน กับสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติและหนែនវត្ថុ

สาขาวิชาความรู้และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล

นางศรีนวล ปันตาคำ

อายุ ..... ปี

อยู่บ้านเลขที่ ..... บ้านหนองหลวง หมู่ที่ ๑๖

ความสามารถ

อาหารและโภชนาการ เช่น ปลาส้ม ปลาตากแห้ง ตลอดจนภูมิ
ปัญญาในการคิดน้อมอาหารที่ผลิตจากเนื้อปลา เนื่องจากอยู่ในแหล่งที่มี
ปลาจำนวนมาก

สาขากีฬาภูมิปัญญาไทย

นายหลั่น เป็งบุญมา

อายุ ..... ๖๙ ปี

อยู่บ้านเลขที่ ..... ๑๕๕ บ้านใหม่โพธิ์งาม หมู่ที่ ๑๗

ความสามัคคี

ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว ในการเรียนขันของทางล้านนาจะเรียกศิลปะการต่อสู้ด้านนี้ว่า เจริญ เป็นเครื่องมือในการป้องกันภัยให้กับตัวเองด้วยรูปแบบและลีลาท่าทางในการแสดงออกที่มีทั้งความเข้มแข็ง สง่างาม ที่ซ่อนเร้นชั้นเชิงอันเป็นแนวโน้มเฉพาะตัว มีการต่อสู้ทั้งรุกและรับ หลอกล่อ กันอย่างสนุกสนาน ประลองไฟฟาร์บปฏิภาณ เอาชนะกันอย่างมีชั้นเชิง แต่ยังให้เกียรติซึ่งกันและกัน

สาขากิจกรรมเยาวชน

นางจันทร์ พاجันทร์

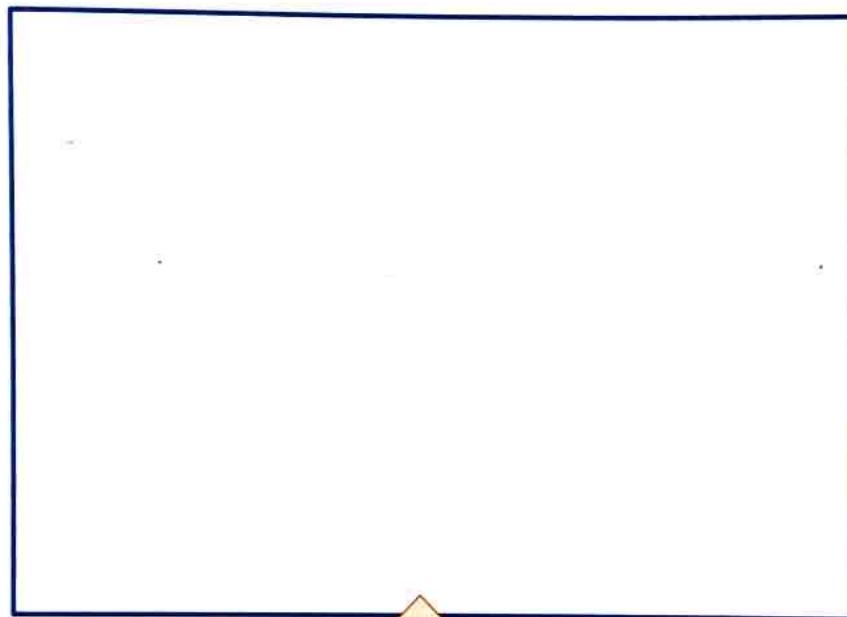
อายุ.....๗๘ ปี

อยู่บ้านเลขที่.....๑๙๐ บ้านร่องบัว洛阳 หมู่ที่ ๒

ความสามารถ

ดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ส่งเสริม สร้างสรรค์ ชีวิตประจำวัน ให้เยาวชนสร้างพลังความรู้ พัฒนาความสามารถ สติปัญญา ทักษะที่สูงขึ้น เช่น การสาธิตการทำอาหารด้านตัดกระดาษ งานใบทอง

สาขางานจัดกระบวนการเรียนรู้

นางแสงเพียร หิรัญญาวิภาดา

อายุ ๗๓ ปี

อยู่บ้านเลขที่ ๒ บ้านใหม่โพธิ์งาม หมู่ที่ ๑๒

ความสามารถ

การถ่ายทอด เผยแพร่ หรือเป็นต้นแบบกระบวนการเรียนรู้ด้าน
ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ที่ประยุกต์ เปลี่ยนแปลงให้เข้ากับวิถีชีวิตชุมชน
สร้างคุณค่าต่อภูมิปัญญาเดิม เช่น การทำขนมพื้นบ้าน การทำโคมลอย